

результатів необхідною є перш за все зацікавленість власне суб'єктів господарської діяльності у проведенні таких перевірок та отримання послуг аудиторів.

Таким чином, визначивши особливості діяльності аудиторів в провідних країнах світу, варто відмітити цілком реальну можливість використання вищезазначеного досвіду в Україні. Так, досвід Німеччини може бути залученим в аспекті формування органу, основним завданням якого є контроль за діяльністю аудиторів в Україні, накладання адміністративних стягнень, вирішення спорів, перевірка якості проведення аудиту тощо. Але головною умовою реалізації зарубіжного досвіду є інтерес з боку суб'єктів господарювання, які, нажаль, не бажають або не здатні забезпечувати проведення регулярних аудиторських перевірок.

ЛІТЕРАТУРА

1. Про аудиторську діяльність [Електронний ресурс]. Закон України – Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/3125-12>. – Назва з екрана.
2. Роль і проблеми аудиту в Україні / Л. В. Гасенко, А. В. Кузіна [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://nauka.kushnir.mk.ua/?p=34264>.
3. Ножкина Т.В. Международный аудит : [учебное пособие] / Т. В. Ножкина. – Петропавловск-Камчатский : Камчат-ГТУ, 2007. – 127 с.

УДК 368.657

АНАЛІЗ ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ СТРАХОВИХ КОМПАНІЙ

Семенчук Ю. М., студентка групи Е 4/1

*Науковий керівник – канд. екон. наук, старший викладач Костирко А. Г.
Миколаївський національний аграрний університет*

Кожному страховому підприємству необхідно правильно оцінювати свій виробничий та економічний потенціал, здійснювати оцінку своєї платоспроможності, формувати стратегію подальшого розвитку, забезпечувати фінансову стійкість компанії в умовах ринку.

На сучасному етапі розвитку ринку страхових послуг залишається актуальним питання забезпечення правдивої, достовірної та неупередженої інформації про фінансове становище користувачам для прийняття рішень.

Особливості фінансової звітності страхових компаній досліджували такі вітчизняні вчені та практики як: В.Д. Базилевич, К.С. Базилевич, О. Галасюк, С.В. Куликов, Р.В. Пікус, В.С. Приходько, Г.П. Голубнича та ін.

Фінансова звітність страхових компаній включає такі форми звітності: форма № 1 (баланс), форма № 2 (звіт про фінансові результати), форма № 3 (звіт про рух грошових коштів), форма № 4 (звіт про власний капітал), форма № 5 (примітки до річної фінансової звітності). Основним фінансовим документом страхової компанії, який щорічно публікується, є її баланс.

Загальний обсяг активів характеризує розмір засобів страховика, інвестованих у цінні папери, нерухомість, рахунки і депозити в банках, інші матеріальні цінності.

Дослідження проблеми щодо особливостей здійснення управління страховою справою і напрямів його удосконалення має вагомим значення в страховій діяльності. Важливим інструментом управління слугує економічний аналіз. Економічний аналіз страхових операцій ґрунтується на загальній теорії економічного аналізу. Він характеризується рядом специфічних показників, що конкретизують страхову діяльність (страховий тариф, середня страхова сума, обсяг страхових платежів тощо) [3].

Аналіз коефіцієнтів є одним з найбільш популярних методів аналізу фінансової звітності. Фінансові коефіцієнти – це співвідношення даних з різних форм звітності страхової компанії (табл. 1). Аналіз за допомогою фінансових коефіцієнтів є орієнтованим на майбутнє, тому необхідно враховувати ті фактори, які впливають на показники аналізу зараз.

Таблиця 1

Групи коефіцієнтів для характеристики фінансового стану страхових компаній

Групи показників	Характеристика показників
Коефіцієнти ліквідності	Характеризують здатність підприємства погашати поточну заборгованість
Коефіцієнти управління активами	Характеризують ступінь ефективності використання наявних активів з погляду надання страхових послуг
Коефіцієнти управління кредитами	Характеризують стійкість фінансових позицій компанії
Коефіцієнти прибутковості	Характеризують досягнутий керівництвом компанії рівень віддачі на вкладені кошти
Відносні показники ринкової вартості	Показують зв'язок між ціною акції та доходами на неї

Джерело: побудовано автором з використанням [2]

Аналіз діючої практики бухгалтерського обліку в страхуванні свідчить, що на сьогодні не розроблена єдина система обліку господарської діяльності страхових компаній. Існуючі нормативно-інструктивні документи з обліку не враховують всіх аспектів страхової діяльності. За сучасних умов одні й ті самі господарські операції в страхуванні відображаються страховиками України за різними методиками.

Таким чином, невпорядкованість бухгалтерського обліку в страхуванні призводить до неможливості зваженої оцінки діяльності страхових компаній, знижує ефективність контролю за дотриманням ними вимог страхового законодавства.

Дослідження цього питання свідчить про необхідність удосконалення обліку операцій з перестраховання в частині передачі ризиків в перестрахованное, що на практиці здійснюється страховиками двома методами – методом нарахування і касовим методом. Касовий метод обліку операцій з передачі ризиків в перестраховання спрямований на

пристосування методики обліку до вимог страхового законодавства. Непослідовність ведення обліку операцій зі страхування та перестраховування призводить до порушення принципу нарахування та відповідності доходів і витрат та неузгодженості між результатами обліку у страховика та перестраховика.

ЛІТЕРАТУРА

1. Галасюк О. Аналіз фінансової звітності страхових компаній / О. Галасюк // Економічний аналіз. – 2010. – № 6. – С. 400-403.
2. Куликов С. В. Фінансовий аналіз страхових організацій / С. В. Куликов. – Ростов н / Д : Фенікс, 2006. – 362 с.
3. Приходько В. С. Бухгалтерський облік страхової діяльності / В. С. Приходько. – Київ : Вища освіта, 2006. – 156 с.

УДК 657.6:34

ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ ВНУТРІШНЬОГО АУДИТУ У КОМЕРЦІЙНИХ БАНКАХ

Божко О. С., студентка групи Е 4/1

*Науковий керівник – канд. екон. наук, старший викладач Костирко А. Г.
Миколаївський національний аграрний університет*

На сучасному етапі розвитку економіки України роль банків як активних учасників підприємницької діяльності постійно зростає. Вихід українських банків на міжнародні фінансові ринки потребує адаптації їх управлінських систем до рівня світових стандартів банківської діяльності. Банківська система країни є своєрідним індикатором розвитку економічних процесів і потребує високого рівня захисту від різних ризиків. Ефективне управління ризиками в банку забезпечується функціонуванням системи внутрішнього контролю, найважливішим елементом якого є внутрішній аудит. Служба аудиту аналізує звітність, виявляє відхилення фактичних показників від планових, визначає напрямки перспективного розвитку комерційних організацій і, таким чином, має серйозний вплив на прийняття управлінських рішень для досягнення конкретних цілей. Сьогодення вимагає проведення настільки ефективного аудиту, що надав би змогу не лише виявляти проблеми та прорахунки в банківських операціях, а й зміг би забезпечити недопущення цього в майбутньому, виявляв би резерви підвищення ефективності роботи установи.

Проблематику функціонування аудиту в банку та його контролю досліджують такі українські вчені, як : Білуха М.Т., Дорош Н.І., Заруба О.Д., Зубилевич С.Я., Коваль Л.С., Редько А.Ю., Рудницька В.С., Петрик О.А., Т.П. Гудзь. Цими вченими було розглянуто ключові аспекти економічного контролю, системи внутрішнього контролю, питання аудиту тих чи інших